

AGRUPACIO CULTURAL LA FEMOSA

butlletí nº 2

CAMPAMENT DEL MONTSANT

Fa uns mesos que vam parlar d'organitzar un campament per nons d'Artosa. Hi havia poc temps, però vam voler provar si podia ésser possible. Ningú sabia com s'havia d'organitzar, que es necessitava, amb quin presepust calia contar.....Res, s'havia desdit i calia tirar endavant!

Per desenvolupar l'esperit comunitari caiguérem en la necessitat d'obrir el campament als nons de Puigvert. I a partir d'aquest moment començarem els comptes que molt sovint semblaven els de la llotera.

La part monetaria de sempre ha estat l'obstacle més difícil de vencer. D'on surtirien els diners necessaris? Era lògic comptar que els nons haurien de pagar quelcom, ara bé, no s'els podia fer pagar una quantitat massa grossa ja que llavors no els haurien deixat venir. Vam acordar doncs que la quantitat que hauria de pagar cada non fora de 250 pessetes. Si podíem comptar amb 20 nons recolliríem 5000 ptes. a més tots els que hi anirien de responsables haurien de pagar també la mateixa quantitat i així teòricament podríem comptar amb 6250 ptes. En podia haver prou? Com no hi anava ningú amb experiència teníem de proveure "imprevistos" Calia buscar diners fos en fos. Llavors se va pensar en fer una caseta de tir.

La caseta de tir dels tres dies de la Festa Major es va haver de fer igual que el campament, depressa i amb un gran despieto del seu funcionament. Però es va fer i va deixar 3760 ptes. pel campament.

Dels diners que l'Ajuntament va donar per organitzar els jocs dels petits per la Festa Major (3000 ptes) i degut a que el segon dia no es va poder organitzar res i només va caldre pagar els promís i el material del tercer dia, olles, traça, cots, contes, llibres, espantesagres i globus (que no van servir per la poca traça dels que els havien d'aixecar) va sobrar 800 ptes que sumades a les de la caseta feien un total de 4560. Ja es podia tirar endavant!

Però de nons n'hi havia 17 i de responsables tan sols pagaren 3 ja que els altres 4, dos vingueren de lluny i dos ja tenien prou feina a la cuina així que ens trobàrem al final amb un dèficit de 1016,75 ptes, salvat gràcies a que la Parròquia de Puigvert contribuia amb 1000 ptes.

Llista de gastos al Campament

pa	800	escabetx	195
ous	792	xocolata i malta	253
articles de noteja	284,75	sucre	31
carn, pollastre....	1729,50	sal i vinagre	73
peix	157	sopa	77
llet	552,50	treballs manuals	663
arròs i sigrons	317	servei ermitans	300
oli	760	dret de colònia	500
vi	56	viatges	2200
trufes i cebes	250	borrassa	280
codonyat	113,70	TOTAL són	=====
pastes	192		10.576,45 pessetes

La propera vegada us donarem la visió de tots els que van conviure els 8 dies maravollosos del Montsant.

Joan Fuster és un escriptor català de Sueca, País valencià. No és novel·lista, es dedica a l'assaig i a la crítica i en el seu gènere és el millor escriptor català i un dels millors de la Península. És un gran valencianista; per tan, un dels puntals més fermes de la nostra cultura i de les nostres lletres. També té llibres escrits en castellà, i si bé els crítics diuen que el castellà d'en Fuster és més florit que el seu català, al ser el català la seva llengua els llibres que escriu en aquesta són més directes, més sincers, convencionen més que els altres, són millors tot i que l'escriptor no fa res perquè ho siguin; els pensa així, li surten així..... Els altres no; no hi pensa en castellà.

Fa poc temps aquest gran Xicot va estar a Lleida de pas cap a Balaguer on havia de donar una conferència. Aprofitant la curta estada va fer una interessant xerrada a l'Esbart Marius Torros de Lleida. Acabada aquesta i els aclariments finals ens hi vam atansar duent-li dos llibres seus per a que ens els dediqués; dialogarem uns moments, ja que havia de continuar viatge a Balaguer, atonent-nos amb l'amabilitat pròpia dels grans mestres i ens signà els llibres.

Ara doncs a la nostra Biblioteca tenim dos llibres d'en Fuster amb aquesta dedicatòria

Per a l'Agrupació Cultural "la Femosa"

Record d'una visita inoblidable

signatura

Ll. 4 Agost 67

Els llibres són els següents

CAUSAR-SE D'ESPERAR i POETES, MORISCOS I CAPELLANS

=====

ELS MENFOTISTES

Sempre surten paraules noves que no sempre són admeses pels diccionaris: Aquesta amb la que encapçalarem aquestes ralles és una d'elles.

Entro el jovent català del més refinat i finolis al més groller i vulgar passant pels estudiants i "ie-ie" i sense distinció de sexes s'ha posat de moda dir paraules que fins fa pocs anys semblaven ser privatives de la gent més mal parlada: Així el verb "fotre" amb totes les mil combinacions de significat diferent, el sentirem dir pels llavis d'una noia com qui no diu res, i els qui l'escoltaran, nois i noies, no se n'estranyaran gens ni mica, és un verb de moda i sembla que omprar-lo fa modern, com fa modern portar minifaldilla o portar el clatoll polut.

Segurament que cap d'aquest joves que així embruta l'idioma que parla no es dona compte que està vulgaritzant-lo. El cas és que el català d'aquest joves està plé de mots d'aquesta mena però..... És també gràcies a la moda que el jovent escolta discos en català, llegeix i escriu en català i també introdueix al seu vocabulari paraules com almenys, quelcom, adhuc... Si, esclar, com tot la moda té coses bones i coses dolentes i per això és difícil criticar-la, però tampoc no és la nostra intenció fer-ho ja que si escriem aquestes ralles no és per parlar de la "moda" sinó dels menfotistes.

Qui són els menfotistes? O si volou, ja que també es pot dir, qui són els tanmenfotistes? Aquest mot és un invent d'ara i que l'empron els joves per designar als que tan s'els en fa una cosa com l'altra, els que diuen ; tan m'importa, m'és igual, tan m'el'n fa, i sobre tot, tan m'el'n fot. I d'aquí el mot m'el'n-fot-ista o tanmenfotista, és igual, però ací omprarem la primera forma.

A tothom ens sembla lògic que per viure es necessita tenir il.lusió, il.lu sió per alguna cosa i que per mitjà d'aquesta cosa ens sentim plens i així esporem el futur confiant alcançar allò que ens interessa. A tots ens sembla lògic buscar un sentit a la nostra vida i així procurar que el nostre viure ompliqui cap a tot allò que ens omple. És una vana cap... patrimoni, etc. etc. de sempre en sempre

o fan un viatge a l'estranger, d'altres militen en algun partit polític o es fan religiosos..... Tot això, ja ho sabem, no es fa perquè sí, es fa perquè ens interessa i esperem trobar amb això o amb allò la clau de la nostra felicitat. Els monfotistes no!

Els són persones desplaçades que viuen per inèrcia, no fan res més que viure. No fan res per trobar el camí més idoni al seu tarannar. S'aborreixen, troben la vida, el món absent, no volen consells ni en donen. S'arronsen d'espatlles, no els importa res, són monfotistes.

Sortosament, sembla, que els 60 socis de la nostra navella Agrupació no s'arrongieren entre aquesta colla, ja que, sembla, que al for-se socis ja tenen una inquietut o almenys la busquen i si més no, tenen il·lusió de viure, de divertir-se i que per això s'han fet socis d'aquesta Agrupació que entre tots hem de tirar en davant. Ara bé, els socis no hem de quedar-nos a mig camí i hem de saber que tota il·lusió costa sacrificis però, també ho hem de saber, aquests són supercompensats per la satisfacció d'alcantar allò pel qual lluitem. Per això hem de treballar de ferm sense esperar que ho facin els altres, ja que si tots ens hi fem llavors el treball és lleuger i no cansa. No siguem monfotistes, siguem concients per tot allò que ens interessa i treballom per alcançar-ho. Així podrem sentir-nos plens, satisfets i feliços i sentirem pena d'aquells als quals la vida, el món i tot tra s'els en fot.

EXCURSIÓ A TORTOSA I AMPOSTA =====

Sí, pel dia 29 d'aquest mes hi ha projectada una excursió. Una formidable excursió de tardor a les ciutats del centre de Catalunya o, si voleu, del Sud del Principat.

Tortosa, la capital del baix Ebro i Amposta on el gran Riu s'adinsa a la mar, són els llocs triats.

El preu del viatge és de 150 ptes. la plaça. Els socis de l'A. C. "La Formosa", tindran un descompte de 25 ptes. que serà pagat del fons de l'Agrupació.

El cotxe és petit, no hi ha gaires places, pertan qui hi vulgui anar que s'apunti de seguida.

El preu pel soci és de 125 ptes. i els encarregats d'apuntar són:

Ramón Badia

Conxeta Capell Serra